

har været Tilfældet med Skødstrup, det maa det ærede Medlem jo vide, som har fulgt Sagen med særlig Opmærksomhed, da han i sin Tid har været Rigsdagsmand for denne Egn. Naar nu den højtærede Minister oplyser, at der da vilde komme 4 Stationer paa en Strækning af 1 Mil, og Beboerne i Forvejen have Billetsalgssted, saa de kunne komme op at køre til og fra Aarhus, men de nu yderligere ville have Skiftespor og saa videre, saa er Forholdet virkelig et ganske andet. Det er de Betragtninger, der have gjort, at Flertallet ikke har kunnet følge de 4 Medlemmer, der foreslaa at henvise Sagen til Ministeren, og jeg maa tilstaa, at efter at jeg har hørt den ærede Minister, synes jeg, han har god Grund til at stille sig mod Andragendet, hvad han har gjort. Det ærede Medlem ved saa godt som jeg, at vi have haft den Sag til Forhandling med den paa-gældende Minister i Udvalget, og naar Ministeren nu stadig mener at maatte sætte sig imod det, kan jeg ikke andet end anbefale at følge Flertallet, som ikke misunder Beboerne i Skødstrup deres Billetsalgssted — det have de jo kæmpet for mange Gange —, men den forlangte Udvildelse til Holdeplads kunne vi ikke gaa med til.

N. C. Jensen: Det er angaaende Indstilling Nr. 69 af et Mindretal, at jeg gerne vil gøre nogle Bemærkninger. Det var for mig ret interessant at lægge Mærke til, at den højtærede Minister for offentlige Arbejder nu indtager et Standpunkt modsat det, han indtog, da han stod som juridisk Konsulent for Andelsselskaberne. Det er navnlig den saakaldte Ostemasse og Spørgsmaalet om, hvorvidt det er Ost eller ikke, hvorom der her er Tale. Ved Delegeretmødet i Aarhus sagde den højtærede Minister for offentlige Arbejder, som den Gang var indbudt til at komme til Stede ved dette Møde som juridisk Konsulent for Andelsselskaberne (*Ministeren for offentlige Arbejder*: Nej). Ja, i alt Fald var det som Følge af det Forhold, hvori han stod til Andelsselskaberne, som bevirkede, at han kom til Stede, og det var derfor saare naturligt, at man rettede en Forespørgsel til den højtærede Minister for offentlige Arbejder for at faa at vide, hvorledes man fra juridisk Side vilde se paa dette Spørgsmaal. Thi at Spørgsmaalet har særlig Interesse for Landbruget og for Mejerierne i Almindelighed, og det i ikke ringe Grad, derom kan der jo slet ikke tvistes. Den højtærede Minister udtalte da, at overfor

dette Spørgsmaal maatte han nærmest melde Pas. Thi man maatte tænke sig at gaa den Vej at henvende sig til Højesteret, og Højesterets Afgørelse vilde da være afhængig af, hvilken Besvarelse der kom fra de sagkyndige paa dette Omraade. De sagkyndige erklærede altsaa den Gang paa dette Omraade — særlig Professor Bøggild understregede det stærkt —, at det var Ost og maatte betragtes som saadan, og han føjede til, at for saa vidt det kom til Højesterets Afgørelse, vilde — siger han — den Vejle Stationsforstander være kommen til at føle, at det var Ost, han her havde haft med at gøre. Thi man skal jo huske paa, at man staar her overfor, at det kun er en Stationsforstander, som til at begynde med har nægtet det, og derefter har han faaet Sanktion fra Generaldirektoratet for, at det ikke var Ost, eller rettere, at hans Afgørelse skulde staa ved Magt, medens man paa andre Stationer tog det som letfordærvelige Varer og sendte det som saadanne. Men Professor Bøggilds Udtalelse var altsaa en bestemt Erklæring, ligesom ogsaa Konsulent Dall har afgivet en bestemt Erklæring om, at det er Ost. Man maatte altsaa efter den Udtalelse, som var fremkommen fra den højtærede Minister for offentlige Arbejder, gaa ud fra, at man maatte lægge de sagkyndiges Afgørelse til Grund. Men i Dag siger den højtærede Minister, at sur Ostemasse er ikke Ost. Han føjer ganske vist senere hen den Forklaring til, at vel kan man sige, at Ostemasse er noget, som ved Fabrikation kan bringes til at være tjenlig til Menneskeføde. Ja, det manglede bare, at den højtærede Minister havde sagt andet, thi det vilde jo være rent ud i det blaa at sige andet; jeg er overbevist om, at det vilde den højtærede Minister ogsaa have sagt den Dag paa Aarhusmødet, om man vilde have spurgt i den Retning. Men det var der selvfølgelig intet Menneske, som kunde falde paa at spørge om.

Naar den højtærede Minister nu i Dag siger — absolut imod de sagkyndige Autoriteters Udtalelser —, at Ostemasse ikke er Ost, maa det jo erkendes, at Ministeren selvfølgelig staar som den højeste Autoritet i dette Øjeblik med Hensyn til Statsbanerne, som har Afgørelsen af, om den omtalte Vare skal befordres som letfordærvelig Vare eller ej, og man maa da gaa ud fra, at det bliver ens paa alle Stationer. Men naar den højtærede Minister saa føjer til, at denne Vare ikke kan befordres som letfordærvelige Varer, paa Grund af, at Statsbanerne ikke kunne tage